

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. VI. De Hereditate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

res 10. C. de solut. l. 14. §. cum pater 15. de legat. 1. Carpzov. §. Resp. 73. n. 8. Idque triplici ratione, (1.) quia eadem persona cum defuncto reputatur per dicta *supr. b. loc. Axiom. 2.* (2.) quia lucrum à defuncto capit. (3.) per reg. l. venditrici 3. C. de reb. alien. non alienand. Jacob. Mandel. conf. 73. n. 7. v. Wefembec. C. C. de hered. act. n. 7.

Declarata hanc regulam 1. quod hæcenus procedat, quatenus voluntatem & factum defuncti lex admittat, non item cum illi refragatur. Ant. Fab. in c. de hered. act. def. 1. Olfac. decis. Pedem. 180. ubi plura vid.

2. Limita, quod heres non teneatur implere voluntatem defuncti, sed possit contra ejus factum venire, quando heres jus suum non habet à defuncto, illudque testator ei jure relinquere tenebatur per l. 2. cum ibi not. C. de inoffic. donat. Jacob. Mandel. d. conf. 73. n. 2.

XXII.

Quicquid scelere ab aliquo quaesitum est, id heredi ejus est extorquendum. l. 5. pr. de calum. ubi C. I. A. plurima jura adducit. v. Inf. Lucrum, in f.

XXIV.

Actiones quæ damnum pecuniarium persequuntur, & in heredem dantur. l. 4. de calum. l. 5. §. 5. de his qui effud. vel de pec. ubi C. A. th. 49. in fin. add. l. 35. de O. & A. t. C. de hered. act. conf. inf. penales.

Amplia, quod hoc procedat in contractibus, etiam si in eos delictum incidat, aut dolus interveniat. l. ex depositi 12. de O. & A.

Limita, fallere hanc regulam, quoties actio rei persecutoria ex delicto descendit, tum enim eatenus contra heredem actio datur, quatenus ad eum pervenit. l. un. C. ex del. def. l. 26. de dol. mal. Bach. de ad. disp. 5. th. 4.

2. Limita, quod non procedat in contractibus stricti juris: ubi dolus incidens in contractum non vindicatur adversus heredes in solidum. §. 1. l. de perpet. & temp. act. & ibid. Loc. ratio, quia in contractibus stricti juris dolus incidens etiam non actione ex contractu, sed doli vindicatur, adeoque per se principaliter & directò delictum venit in actionem. vid. l. 7. §. 3. de dol.

3. Limita in omnibus actionibus irregularibus, quæ ejus naturæ sunt, ut contra heredem non transeant. Exempla vide apud Loc. quest. 66. rationem in l. 14. de legib.

XXV.

Plerumque tam heredibus quam nobismet ipsis cavemus. l. si pactum 9. in fin. de probat. junge. 2. f. 18.

Exceptio est in compromissis, ubi nisi expressa heredis mentio facta sit, is comprehendit pacto non censetur. l. 27. §. 1. de recept. arb.

XXVI.

Interpretatio testamenti eò dirigenda est, ut testator heredem quam minus fieri potest gravasse videatur. l. Titia 34. §. 5. l. unum ex familia 67. §. 8. de Legat. 2. Menoch. 4. præsunt. 66. n. 4. vide infra testamentum.

XXVII.

Heredis institutio non debet pendere ab aliquo arbitrio. l. 32. ubi Gœdd. de hered.

Inst. C. A. d. l. th. 16. l. 52. in fin. de cond. & demonstr.

Declarata hanc regulam, quod procedat in iis, qui suo pollent arbitrio, secus in impuberibus. pr. l. de pupill. subf.

CAP. VI.
De Hereditate.

Axioma I.

Hereditas vicem personæ sustinet. pr. de stip. serv. §. 2. de hered. inst. l. non minus 31. §. 1. ff. eod. tit. l. hereditas 61. ff. de acquir. dom. l. cum hereditas. 6. C. de pos. l. 38. de R. l. intellige verum quoad personam defuncti, sed non ratione futuri heredis. Gail. 2. obs. 130. num. 10.

Fallit tamen nonnunquam hæc regula; nam aliquando etiam personam heredis futuri representat l. 24. de novat. Cujac. in l. 4. de pub. jud. in Paul. lib. 37. ad Ed. scilicet quoad finem & emolumentum acquisitionis. d. l. 37. de novat.

Secundò fallit, quod aliquando neutram personam sustinet, velut in iis quæ sunt facti. l. 61. de A. R. D. vid. Dn. Harprecht. ad princ. l. de stipul. serv. num. 10. l. 68. de furt.

Tertiò fallit in omni possessione l. 80. §. ult. de furt. siue ea consideretur ex animo siue ex corpore. Quidquid enim aliquid facit seu agit, corpus est, hereditas autem non est corpus, sed res incorporealis. Viceversa si possessio ex animo possidentis æstimatur, neque tamen in hereditatem cadit; cum hereditas sit Jus inanimæ. Cujacius lib. 12. qq. Pap. in d. l. 80. §. ult.

II.

Hereditas non pactionibus sed testamentis & legibus defertur. l. pactum 15. C. de pact. l. ult. ff. de suis & legitimis. Neque enim per contractum testamentum, neque in testamento contractus fieri potest l. 5. C. de pact. convent. cum à jure publico dependeat. Hartm. Pist. part. 4. quest. 2. num. 1. Carpzov. part. 3. confut. 5. defm. 22. num. 6. hodie tamen per pacta dotalia in vim testamenti confecta rectè transferuntur hereditas. Vid. Wefemb. in parat. de pact. dot. num. 4. sic etiam filia jurato renunciare potest in pactis dotalibus hereditati futuræ, cap. 2. de pact. in 6.

III.

Quoties indigno relicta hereditas, toties illa aufertur à Fisco, quia indignus capere potest hereditatem, sed ob delictum non potest retinere, hinc Fisco delicti vindicta permittitur.

Tales indigni sunt (1.) qui testatorem occidit vel causa mortis ejus fuit, (2.) qui necem testatoris non vindicavit l. 9. C. de his quib. ut indign. quod tamen hodie non observatur. arg. ord. Crim. art. 214. Carpz. Pr. Crim. P. I. Q. 34. n. 74. (3.) si quis injuste suo nomine testamentum impugnaverit, (4.) si quis testamentum aliquem facere, aut conditum mutare prohibuerit l. 1. pr. l. 2. si quis aliq. test. prohib. (5.) si quis aliquem testari coegerit. l. 1. C. si quis aliq. testari prohib. vel coeg.

IV.

Quoties heres est incapax, toties hereditatem retinet ab intestato succedentes, quia quod incapaci relictum est, habetur pro non scripto l. 4. &

ult. ff. de his que pro non script. habent. quæcun-
que autem pro non scriptis habentur, illa man-
ent penes heredes ab intestato. Exemplum est
in deportatis l. 3. pr. ff. cod.

V.

Quocunque modo acquiritur hereditas, eo
modo etiam repudiatur, quia contrariorum ead-
em est ratio. Ita etiam solo animo repudiatur.
l. 95. ff. b. t.

VI.

Quotiescunque nomina hereditaria inter co-
heredes dividuntur, toties illa divisio nocet tan-
tum cohæredibus, non Creditoribus. l. 3. in fin. ff.
Fam. ercisc. quia creditoribus jam jus quæsitum
est ex lege, vi cuius quolibet heredem pro ratâ
côvenire possunt, cui juri factis aliorum non po-
terit præjudicari. Cohæredes verò favori suo re-
nunciare possunt. Exemplum est in divisione co-
hæredum inter se, sive à Judice factâ. Conf. Brun-
nem. ad l. 2. ff. cod. n. 7. & seqq.

VII.

Hereditas non adita non transmittitur. l. 1. §.
& in novissimo. C. de Cad. toll. l. unic. C. de his qui
ante apert. tabb. testam. l. quoniam 7. Cod. de jure
delib. ratio, quia hereditas competens heredi, ex
testamento vel ab intestato ante actionem non
est in bonis nostris. l. pretia 63. ff. ad Leg. Falcid.
& ibid. Alexand. num. 3. Bart. in l. is potest. num. 14.
ff. de acquir. hered. cum illud, quod non est no-
strum, impossibile sit ad aliquem transmittere.
Gail. 2. de P. P. cap. 19. n. 15. Intellige verum esse
de transversalibus & extraneis, qui hereditatem
non aditam ad descendentes transmittere ne-
queunt: secus verò esse in liberis, qui soli heredi-
tatem etiam non aditam ad descendentes suos
transmittunt. d. l. 1. §. in novissimo 5. ibi exceptis
videlicet liberorum personis. C. de caduc. toll. idque
ex præsumpto parentum voto, quo bona sua ad
omnes posteros transire voluerint. d. l. 1. C. de his
qui ant. apert. tabul. l. 1. C. de condit. insert. Corn.
conf. 230. num. 6. circa fin. vers. nec refragatur. Ti-
berius Decianus resp. 1. num. 119. & respons. 46. n.
148. volum. 2. Phil. Matth. i. conf. Marp. 21. n. 57.
Quid in Ascendentibus? v. Richter. i. decis. Je-
nens. 68. per tot.

VIII.

Hereditas augmentum & diminutionem re-
cipit. l. pecunie 178. §. hereditas ff. de verb. signif.
l. item veniunt 20. §. non solum 10. ff. de pet. he-
red. Paris. conf. 26. n. 78. lib. 3. Ruin. conf. 107. n.
16. & conf. 135. n. 14. lib. 1. & conf. 60. n. 24. lib. 3.
Vult. i. conf. Marp. 17. n. 54. ratio dari potest,
quia universalium judiciorum hoc dicatur pro-
prium, quod tam augmenti quàm diminutionis
ratio in eis habeatur. Barrol. & Salicet. in l. si
post motam. C. de pet. hered. Ang. Aretin. in §.
actionum autem. vers. ac etiam. & ibi Jason. n.
235. & seq. Instit. de act. Achill. Personal. in tract.
de pet. hered. n. 605. Joh. Cop. tract. de fruct.
lib. 3. c. 3. Regner. Sixtin. 2. conf. Marp. 14. n. 75.

IX.

Hereditatem nemo ex testamento consequi
potest, nisi qui in eo heres institutus est. Gylman.
in symphor. supplic. & vot. Camer. Tom. 1. part. 3.
vot. 6. n. 49. Tilem. de Benign. in prodrom. decis.

relat. Camer. syntagm. 3. decad. 2. vot. 10. num. 49.
Joh. Dauth. de testam. ubi de hered. inst. num. 331.
vers. atque hinc inferitur. Mantic. de conjeç. ult.
volunt. lib. 4. tit. 1. num. 5. & 6. Goedd. i. conf. Marp.
25. num. 19.

X.

Hereditatis capax quilibet esse præsumitur, nisi
qui in specie exceptus docetur. Rolandus à Valle
conf. 67. num. 15. volum. 3. Goeddeus lib. 1. confil.
25. num. 73.

XI.

Hereditatis aditio rerum hereditariarum com-
munionem inducit. Dd. in §. item si instit. de obli-
gat. quæ ex quasi contr. in rubr. ff. & C. fami-
herisc. Vult. i. conf. Marp. 22. n. 35. unde facit ut
hereditas non amplius sit hereditas vel patrimo-
nium defuncti, sed heredis. §. 1. Instit. ex quib. caus.
manumitt. non licet. §. 1. Instit. de inoffic. testam.
gloss. in l. ejus qui in ff. si cert. per. & ibi Bart. post pr.
col. 2. vers. secundo oppono. l. 2. ff. de bonor. possess. l.
cum heredes 23. ff. de acquir. possess. Cephal. conf.
429. Phil. Matth. i. confil. Marp. 21. num. 6. Et here-
ditas adita amplius propriè non dicatur heredi-
tas, sed patrimonium. Bart. in l. Titius in princ. ff.
ad SC. Trebell. Conf. Argent. lib. 1. conf. 76. num. 4.
Wesembec. ad §. 1. Instit. ex quib. caus. manumitt.
non lic. §. 1. Instit. de hered. qualir. & differ. l. sed si
plures 10. §. filio 2. ff. de vulg. & pupill. substit. l. fin.
in fin. C. de inoff. testam. Gloss. in l. ejus qui in pro-
vincia. ff. si cert. per. & ibi Bart. post princ. col. 2.
vers. secundo oppono. Text. in l. 2. ff. de bonor. possess.
l. cum heredes 23. ff. de acquir. possess. Cephal. conf.
429. Philip. Matth. i. conf. Marpurg. 21. n. 6. Gloss. in
l. heres. de acquir. hered. Decius conf. 318. Me-
noch. conf. 81. num. 24. Paris. 2. conf. 10. & 75. num.
27. C. A. de acquir. hered. thes. 16. Ratio est, quia
hereditas jam juncta & confusa est cum bonis
heredis. l. sed si plures §. filio. de vulg. & pupill.
subst. Scip. Gentil. de secund. nupt. cap. 3. pag. 16.

XII.

Quicunque actus non alio quàm heredis animo
expediri potest, ille infert gestionem pro herede
l. 20. §. 4. in fin. ff. de acquir. vel amitt. hered. quia
non minus actibus quàm verbis voluntas alicu-
jus declaratur.

Exempl. ita ergo ex rerum hereditariarum
venditione, locatione, nominum exactione præ-
sumitur pro herede gestio, non etiam ex detenti-
one hereditatis. Mev. P. 4. dec. 173.

Limit. ut procedat, nisi ille, qui talem actum
gessit, protestatus fuerit se hoc non agere nomi-
ne heredis, sed pietatis & utilitatis causâ d. l. 20. §.
1. Mev. p. 1. dec. 71. & 72.

XIII.

Ad quemcunque actum admitti potuisset ne-
gotiorum gestor, ex eo non præsumitur heredi-
tatis aditio.

Ratio: quia hic actus alio quàm heredis animo
expediri potuit, scil. animo negotium alterius
gerendi.

Exemplum est in l. 20. §. 1. ff. de acquir. vel
amitt. hered.

XIV.

Quicunque potest libere velle, ille etiâ potest he-
reditatem adire, quia ad hereditatis aditione ni-
hil amplius requiritur quàm voluntas §. fin. Instit.

h. 1.

h. t. adire ergo potest surdus & mutus l. 5. ff. b. t. sicut & prodigus d. l. 5. in fin. Non ita furiosus l. 36. ff. eod.

XVI.

Quæcunque jure hereditario non obveniunt, ab illis renunciatis hereditati non excluditur, quia renunciatio est stricti juris. *L. 21. C. ad Scum Vellej. nec ad ignota & non cogitata extenditur l. 5. ff. de perit. hered. ita ergo non excluditur à bonis feudalibus, sicut nec à petitione Legati à patre in Testamento relicti. v. omnino Struv. Jurisprud. Rom. Germ. Forens. L. 2. Tit. 34. §. 5. Struck. Tractat. de Success. ab intest. Dissert. 8. cap. 10. per tot.*

XVII.

Quotiescunque renunciatur hereditati, toties semper subintelligitur conditio, si ea renunciante vivo fuerit delata, quia juri non delato nemo renunciare potest. *vid. infr. Tit. de RENUNCIATIONE.*

XVIII.

Hereditas codicillis nec dari nec adimi potest. *§. Codicillis. Inst. de Codicill. l. hereditatem 2. C. eod. l. Divi 6. in princip. & l. quod per manus 10. ff. de jur. Codicill. ratio est, ne idem possint Codicilli quod testamentum. d. §. Codicillus. vel ut loquitur Papinianus in d. l. 10. ne per codicillos, qui ex testamento valeret, ipsum testamentum, quod vires per heredis institutionem accipit, confirmari videretur. Intellige verum, quando directio de hereditate in codicillis agitur & directo datur vel adimitur, per indirectum enim & fideicommissum, si nimirum quis hereditatem restituere rogatus sit, recte in illis etiam hereditas relinquitur dicitur. Regnerus Sixtinus lib. 2. Consil. Marpurg. 19. num. 61.*

XIX.

Hereditas & bona se habent ut continens, & contentum. Forster. 2. de success. cap. 14. n. 13. Regn. Sixtin. 2. cons. Marp. 14. num. 41.

XX.

Hereditas quamdiu jacet, possessio est nullius. *l. 1. §. Scavola 15. ff. si quis testam. lib. esse iuss. Carpz. p. 4. C. 37. de fin. 6. n. 4.*

XXI.

Hereditas illa repudiari nequit, quæ nec adiri potest. *l. 18. ff. de acquir. hered. Unde qui sub conditione heres est institutus, pendente conditione hereditatem repudiare nequit, quia heres etiam pendente conditione velit hereditatem adire, ob incertum tamen conditionis eventum adire illam non potest. l. si quis heres 23. ff. de acq. hered. Add. Phil. Matth. ad l. 3. ff. de Reg. Jur. & ibid. Hypolit. à Coll.*

XXII.

Hereditas nomen juris est. *l. pecunia 178. §. hereditas. ff. de V. S. etiam sine corpore intellectu juris habet, l. hereditas 50. de perit. hered. hoc est, intelligitur ex juris discip. linea hereditas existere, quantumvis nullum corpus seu nulla res corporalis, quæ sub sensum aspectumque cadit, in ea reperitur. Welsch. in parat. ff. de perit. hered. num. 2. Unde hereditatem non corpus significare, sed juris nomen esse monstrat. l. 1. ff. de rer. divis. Propterea & Justinianus eam inter res incorporales retulit, quantumvis maxime in ea sint*

corpora, §. 2. Instit. de reb. corporalib. l. 1. §. quædam. ff. de rer. divis. Gædd. ad d. l. pecunia. §. 1. de V. S.

XXIII.

Hereditatis aditio non tam facti quam animi est. *l. 2. ff. de acquir. hered. adeoque in nuda voluntate adeuntis consistit §. fin. Instit. de hered. qual. & different. l. si avia 6. C. de jur. delib. Consil. Arg. 1. conf. 104. num. 19. Gail. lib. 2. observat. 128. num. 9. & 29. Phil. Matth. ad l. Non vult 6. ff. de Regulis Juris. num. 1.*

XXIV.

Hereditatis partem qui adit, etiam alias partes adire videtur, *l. si solus 80. ff. de acq. hered. l. quidam elogio 20. C. de jur. delib. qui vero partem repudiat, non videtur alias partes repudiare, Gloss. in l. 2. ff. de acquir. her. ratio, quia quod est aliquid positive, recipit augmentum, & potest prorogari, illud autem, quod nihil est, non potest augmentum vel diminutionem accipere, l. adeo 7. §. quod si 5. ff. de acquir. dom. fac. cap. significantibus 38. cum ibi notat. de offic. deleg. Valq. 2. contr. cap. 14. n. 5. imò absurdum est partem respuere, partem verò agnoscere velle, sed aut omnia accipere oportet, aut omnia repudiare, d. l. quidam elogio. l. 1. l. 2. l. 80. in princip. ff. de acquir. hered. Arnol. de Majest. lib. 1. cap. 7. n. 12. Unde qui partem hereditatis perit, universitatem petere dicitur, quod enim juris obtinet in toto, idem & in qualibet ejus parte. l. 76. ff. de rei vind. & ut hereditas tota est universale corpus bonorum, ita & quota hereditatis portio. l. 26. §. fin. ff. de legat. 1. Welsch. in parat. ff. de perit. hered. num. 5.*

XXV.

Hereditatem non adire & nulliter adire sunt paria, *Dd. in l. 2. C. de success. edit. Pacian. conf. 13. num. 21.*

XXVI.

Hereditarius titulus est valde honorabilis. *vid. l. 5. §. 6. ff. de legat. præstand. contr. tabb. b. p. per. longèque antecedit titulum legati. l. 29. §. si quis omiff. caus. testam.*

XXVII.

Hereditas non est dividua. *vid. Hottom. in Epil. Si pars hered. per. n. 2. arg. l. 1. §. 2. ff. d. tit. & latius quæst. illustr. 2.*

Declarata hanc regulam, quod procedat quoad divisionem physicam non intellectualem. *Gædd. de contrah. stip. cap. 6.*

XXVIII.

Hereditas, quæ heredem invenit, haud dubiè solvendo esse præsumitur. *l. libertus 36. de bon. libert.*

CAP. VII. De Hermaphrodito.

Axioma I.

Quoties sexus est dubius, toties persona referenda ad eum qui prævalet, quia à potentiori fore fieri denominatio. *l. 10. ff. de Statu hom. l. 15. §. 1. de testib. Carpz. P. 2. def. 16. n. 10. Ita ergo si sexus masculus prævaleat, succedit Hermaphroditus in feudum. Rittersb. de feud. l. 1. c. 6. q. 10. & potest esse testis in testamento. l. 16. §. 1. ff. de Test.*